

כל קרבנות הצבור פרק תשיעי מנחות פד.

מסורת הש"ס

ו א מיי פ"ד מהלכות שקלים
הלכה ה:
ז ב מיי פ"ו מהלכות תמידין
ומוספין הל' יא:
ח ג מיי פ"ב מהל' צבורים
הל' ב:
ט ד מיי שם הלכה ג:

שיטה מקובצת

[illegible]

וא"ת היאך עומר בא מן המשומר
(ה) המשקע ישראל וסוף יצמות
גבי עובד כוכבים שהיה מוכר פירות
ועלה הן של עוקה הן של נטע רבעי
הן לא אמר כלום ופי' בקוונט' בשם
רבותיו של עולה הן פירות נטיעות
הן ישנן משוברים מפירות אילן וכן
של עוקה מן מפרדם מעוון וגדר
לו פ' סביב והיא שנת שביעית
אמר כלום לאוסרם על כך אלא ה"ך
אמר ה"ב שזה מתקן ולהשפיע מקחו
מתקין וכן בנטע רבעי להודיע
שפירות נטיעה הן והקשה בקוונט'
מה איסור יש כאן אם עבר זמן
הביעור לא שנה מן המשומר ולא
שנה מן המופקד אסורין וקודם
הזמן אלו ואלו מותרין ופי' להשפיע
עוקה שם ענין שבאי' כדכתיב (וישפיע
(י) ויכס עד עוקה ופירושה
משוברים ואם היה עובד כוכבים זה
בחו"ל לארץ ומשנה לאמר מעוקה
הנאמרים לן חוששין לומר אמת בדביו
ושמא לא נתעשרו וישראל מכרם לו
אלא להשפיע מקחו אומר כן ובעצרו
פירש של עוקה פירות שביעית
שנאסרו בשביעית כלומר לא תאסר
סבור שצדקה צור גדלו אלא תאסר
יפה ונעוק כמו (ששה"ה) ויעוקו
וכן עוקה מתקין של זמנים דלקמן
(דף פה:) פי' חופר ומשליך אבנים
ועל ויעוקו דקדק פירש של מפרשין
הסביב צור כעצמ' (י) תגרוס עיקר
ורבינו תם מקיים פירוש רבותיו
דעוקה לשון גדר כמו ויעוקו ויעקלו
כך בית יעקב היתה נקראת דתנן ב"ה
(דף כג:) ובתוספתא (פ' דהלה"ט) אמר
גרסין עוק כלומר פירות משומרים
ואסורין בשביעית כדדרישין צמורת
המים את ענבי מירך נאמר
מן המשומר לא אתה בלא אכל אכל
בזמן מן המופקד (י) ואמרין צפוק
לולב הגזול (סוה"ט:) כמה דברים
אמורים בלוקח מן המופקד אכל
בלוקח מן המשומר אפילו בכח
איך אסור ובקוונט' פירש שם כיון
דחשוד לשמור חשוד להניח דמים לאחר
הביעור וקשה לפי' דאם הוא חשוד
אפי' מן המופקד נמי ועוד קמין
התם הפיגס והריבויין כולם נלקחין
מכל אדם בשביעית לפי שאין יכול

וְהָיָה מִן הַחֹמֶה לְהָלָךְ: וְהָיָה אֵלַי
לְרֵגֶל: קִסְרֵר דְּחֹמֶה לְהָלָךְ.
דָּק: (מ) וְהָיָה וְקָלִי וְנִכְמַל לָא
שְׁטוּטִיס: דְּמַעֲיָא בְּהָאֵל קִרָּא
מִמֶּנּוּ חֹמֶה לְהָלָךְ לָאֵל זְמַן

שׁוּמְרִי סַפְחִים בְּשִׁבְעִי
הָא בְּשִׁבְעִי (מִקְוָא)
דְּקָ קַכְּ. (וַס) מוֹכֵחַ לְאִסּוּר
בְּשׁוֹק דְּחֹמֶה פִּירִית הִלְלו שׁ

אָבֵל בָּאֵרֶץ לֹא פָּלִיג דְּעוֹמֵר וּשְׁתֵּי הֶלֶחֶם
בְּמֵאֵרֶץ אִין מְחֻזָּה לָאֵרֶץ לֹא כְּמֵאֵן דְּלֹא כִי
הָיָה תְּנֵא דְתֵנִיָּא ^א ר' יוֹסִי בִּר רַבִּי יְהוּדָה
אָמְרֵר עוֹמֵר בֹּא מְחֻזָּה לָאֵרֶץ וְהָא אֲנִי
מֵאֵמִיקִים ^ב כִּי תִבְּאוּ אֶל הָאֵרֶץ שְׁלֹא נִתְחַיְּבוּ
בְּעוֹמֵר קוֹדֶם שְׁכַנְסוּם לָאֵרֶץ ^ג וְקִסְרֵר דְּחֹמֶה
בְּחֻזָּה לָאֵרֶץ דְּאִרְוִיתָא הִיא ^ד דְּכְתִיב
מִשְׁמַע וְכִי תִבְּאוּ זְמַן בִּיאָה הִיא וְכִין
דְּאִרְוִיתָא הִיא אִקְרֹבִי נְמִי ^ה מִקְרִיבִין:
^ו תֵּנֵן הֵתָם *שׁוּמְרֵי סַפְחִין בְּשִׁבְעִית נוֹטְלִין
שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת הַלֶּשֶׁכָּה רְמִי לִיה רְמִי בִּר
חֲמֵא לְרֵב חֲסֵדֵא ^ז תֵּנֵן שׁוּמְרֵי סַפְחִין
בְּשִׁבְעִית נוֹטְלִין שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת הַלֶּשֶׁכָּה
וְרִמְיָנָהּ ^ח אֲכָלָהּ וְלֹא לְשִׁירָא א"ל רְחִמְנָא
אֲמֹר לָךְ ^ט לְדוֹרוֹתֵיכֶם וְאֵת אִמְרַת תִּיבְטַל
אֲמֹר לִיה וְמִי קֵאמִינָא אֲנָא תִיבְטַל לִייתִי
מִדְּאִשְׁתֵּקד בְּעִינָא כְּרַמְל וְלִיכָא וְלִייתִי
מִמְכְּרַמְל דְּאִשְׁתֵּקד אֲמֹר קְרָא ^י כְּרַמְל תִּקְרִיב
בְּעִינָא כְּרַמְל שְׁעַת הַקְּרֵבָה וְלִיכָא אִיתְמֵר
דְּבִי יוֹחֵן אֲמֹר כְּרַמְל תִּקְרִיב ר' אֶלְעָזָר אֲמֹר
דְּאִשְׁתֵּקד קִצְוִר ^{יא} אִשְׁתֵּי קִצְוִר וְלֹא סוֹף
קִצְוִר מוֹתִיב רַבָּה ^{יב} דְּאֵם תִּקְרִיב מִנְחַת
בְּכֹרִים ^{יג} בְּמִנְחַת הָעוֹמֵר הַכְּתוּב מְדַבֵּר
מִמְּהִיכֵן הִיא בָּאָה מִן ^{יד} הַשְּׁעוּרִים אֵתָּה אֲמֹר
מִן הַשְּׁעוּרִים אוֹ אִינוּ אֵלֶּא מִן הַחִטִּין רַבִּי
אֶלְעָזָר אֲמֹר נִאֲמֹר ^{טו} אֲבִיב בְּמִצְרִים וְנִאֲמֹר
אֲבִיב לְדוֹרוֹת מָה ^{טז} אֲבִיב הָאֲמֹר בְּמִצְרִים
שְׁעוּרִים אָף אֲבִיב הָאֲמֹר לְדוֹרוֹת אִינוּ בֹּא
שְׁאֵל מִן הַשְּׁעוּרִים רַבִּי עֲקִיבָא אֲמֹר מִצְוֵי
יִחִיד שְׂמִיבֵי חוּבְתוֹן מִן הַחִטִּין וּמְבִיא חוּבְתוֹ
מִן הַשְּׁעוּרִין ^{יז} וְאָף צִיבּוֹר מְבִיא חוּבְתוֹ מִן
הַחִטִּין וּמְבִיא חוּבְתוֹ מִן הַשְּׁעוּרִין אִם אֵתָּה
אֲמֹר ^{יח} מִן הַחִטִּין לֹא מִצְוֵי צִיבּוֹר שְׂמִיבֵי
חוּבְתוֹ מִן הַשְּׁעוּרִין ד' אִם אֵתָּה אֲמֹר עוֹמֵר
בָּא מִן הַחִטִּין אִין שְׁתֵּי הֶלֶחֶם בִּיכּוּרִים אֲלֵמָא
מִשּׁוּם בִּיכּוּרִים הוּא תִּיּוֹבֵחַת תֵּנֵן הֵתָם ^{יט} ז' אִין
מְבִיאִין בִּיכּוּרִים חוּץ מִשְׁבַּעַת הַמִּנִּין וְלֹא
מִתְמִים

האמורים בפסוק ארץ חטה
היינו 37 תמרים:

[illegible][illegible][illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

שומרי ספחים. על
 שריון לנורח נחת העומר,
 אז על שריון לנורח שמי הלחם
 (ברא קוח). אין מביאין
 ביכורים חוץ מז' מינים.
 בביכורים מביא ארץ תבוא
 ומלך ודשנין במחמא דבא
 (פד): נאמר לך ארץ ונאמר
 ללן לך שנה ושעורה ונא'
 מה ללן שנה ארץ דבא
 בשבחה הכתוב מביא דבא
 שנה ארץ, ויפליין מניה דלון
 מביאין אלף מו' עיני
 האמורין על שריון מביאין
 אלף ממקום משובה וסמרי
 משעבה היינון קן דכתי
 ודכש דליונו דכר ממרים
 (ספחים דנ).

רבינו גרשום

אבל בארץ לא פליגו. דצריך
ולא מחוצה לארץ;
ומשובחיתם ודכיתם ולחס
וקלי ורומל וא תאכלו בכל
מקום שאתם יושבים
משמע. וזי תבואו לארץ
ממעט ליה לחוצה לארץ
אלא זמן ביאה חסר כלומר
דאחר שתיכנסו אפי' בחוצה
לארץ אסור חדש קודם
הקרבת העומר וכוין
דמאורייתא אסור חדש
בחוצה לארץ אקריב נמי
מקרביני עומר מחוצה
לארץ; נוטלי שברן

והשוויון לפי שלא ילקטוהו קודם הבאת העומר כדי שיהא העומר בא מהן להקריב קומצו למזבח והיה קרב קומץ והזבח לאכלה ולא לשפרה: לייזח מדאשקדן. מתבואה (שנלקטו לכל התבואה) שבשעת לקיטתה היו כחמץ קר ומלא: לייזח כחמץ מדאשקדן. מתבואה שאשקדן שנלקטו מעליה סרסל: בעינן כחמץ מן הקרבנה והכי: אומר ר' יוחנן אמר שמוס הכי אין מביאין מרסל וקתרי. ר' אלעזר אומר שמוס קציר אחר תורה דבשרה הבאה ליהוי אשקדן וקתריה ואי מביא מדאשקדן לא כיצא בראשית לקציר שבכך נקצר: וקציר הוא שערבנה הוא בשעת האלוא: אלמא משום כדושיה הוא והינני כר' אלעזר דאמר ואשקדן וקתריה לר' יוחנן דאמר שמוס כחמץ דכרמל יכול לקציר חציתו משכב נקצר: מתבואה (שנלקטו לכל התבואה)